

Hevesi Judit

Futnak a lovak

*És a lovak ma is futnak
és futnak szétgyűlölt ország vénái:
a folyók, az aszály is csak egy
katasztrófatípus.
Sorold fel, mi nem vagyok.
Beszélj róluk, akit mind jobban akartál,
szárítsd sivataggá a szívemet.
Mindig a lovak járnak rosszul.
Vakmerőség veled képzelni el
árulás nélküli végeket:
a lovak ugyan ma is futnak,
te újra eltéveszted a nevem.
Ha elvágtatnak innen, és unalomig
ismételtem távozásukat,
új aggodalmat keresek magamnak,
amiben végül egyedül maradok.
Holnaptól nem beszélek hozzád,
láthatatlanul, de még kicsit mellettem ülsz.
Tudom, hogy te lőtted le a lovaim,
két ordítás között már nincsen levegő.*